

استدعا و فراخوان روحانی پولس

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: غلاطیان باب ۴ آیات ۱۲ تا ۲۰؛ اول قرنتیان باب ۱۱ آیه ۱؛ فیلیپیان باب ۳ آیه ۱۷؛ اول قرنتیان باب ۹ آیات ۱۹ تا ۲۳؛ دوم قرنتیان باب ۴ آیات ۷ تا ۱۲.

آیه حفظی: «ای برادران، از شما استدعا دارم که مثل من بشوید، چنانکه من هم مثل شما شده‌ام. به من هیچ ظلم نکردید» (غلاطیان باب ۴ آیه ۱۲).

همانطور که تا کنون دیده‌ایم، پولس بطور تلویحی برای غلاطیان قلم نمی‌زند و رُک سخن می‌گوید. اگرچه در واقع زبان تند وی انعکاس دهنده شور و علاقه قلبی بخاطر سلامت روحانی کلیسایی بود که خود بر پا نموده بود. در کنار مسائل وابسته به علوم الهی بسیار مهمی که پولس با آن‌ها سر و کار داشت، نامه به غلاطیان در مفهومی گسترده نیز، نشان می‌دهد که اصول تعالیم صحیح تا چه میزان مهم می‌باشد. اگر باورهای ما از اهمیت چندانی برخوردار نبودند، اگر اصلاحات تعلیمی اصلاً چنان مهم نبود، پس چرا پولس می‌بایست تا آن حد در نامه‌اش پر حرارت و قاطع باشد؟ مطمئناً حقیقت این است که آنچه باور داریم و آنچه عمل می‌کنیم، بویژه در مسئله جامع انجیل بسیار مهم است. در غلاطیان باب ۴ آیات ۱۲ تا ۲۰، پولس به سخنانش ادامه می‌دهد، اگرچه، رویکرد خود را اندکی تغییر می‌دهد. پولس برای متقاعد ساختن غلاطیان نسبت به اشتباهاتشان، استدلال‌های دقیق و الهیاتی پیچیده ای ارائه می‌دهد، و اکنون درخواست او هم شخصی و هم تقاضایی است که یک شبان و مرشد از کلیسا بعمل می‌آورد. بر خلاف معلمان دروغین که هیچ علائق حقیقی به غلاطیان نداشتند، پولس نگرانی، امید و محبت واقعی یک شبان خوب را برای گلهٔ متمرشدش ارائه می‌دهد. او فقط الهیات را اصلاح نمی‌کرد؛ او در پی خدمت به کسانی بود که آنان دوست می‌داشت.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۶ اوت آماده شوید.

قلب پولس

غلاطیان باب ۴ آیات ۱۲ تا ۲۰ را بخوانید. حقیقت پیام پولس در این آیات چیست؟

نشانه اولیه از نگرانی که بر قلب پولس سنگینی می‌کند، تقاضای شخصی او در آیه ۱۲ می‌باشد. این درخواست بلافاصله پس از اصرار پولس بر اینکه غلاطیان «مانند او بشوند» ادامه می‌یابد. متأسفانه برجستگی و اهمیت واژه لابه یا التماس در برخی از ترجمه‌ها منتقل نشده است. واژه یونانی آن *deomai* می‌باشد. اگر چه می‌توان آن را به صورت «ابرام و اصرار» یا «لابه و التماس» ترجمه کرد، اما واژه یونانی آن حسی قوی‌تر از عجز و نومیدی به‌مراه دارد که به آن مرتبط است (دوم قرن‌تیاں باب ۵ آیه ۲۰، باب ۸ آیه ۴ و باب ۱۰ آیه ۲ را ببینید). پولس در واقع می‌گوید، «من به شما التماس می‌کنم!»

نگرانی پولس در واقع در مورد فرضیه‌های الهیاتی و نقطه‌نظرات اصول تعالیم نبود. قلب او با زندگی کسانی که از طریق خدمت او نزد مسیح آمده بودند، پیوند داشت. او خود را بیش از یک دوست می‌دید؛ او پدر روحانی ایشان بود و آن‌ها فرزندان وی بودند. اما حتی بیش از آن، پولس نگرانی‌های خود برای غلاطیان را به نگرانی و اضطرابی که یک مادر در هنگام زایمان دارد، تشبیه می‌کند (غلاطیان باب ۴ آیه ۱۹). پولس در زمان برپایی کلیسا فکر می‌کرد «کار» قبلی او برای «نجات» آن‌ها کافی بود. اما اکنون که جماعت کلیسای غلاطیه از حقیقت منحرف شده بودند، پولس آن دردهای زایمان را بار دیگر برای اطمینان از نیک بختی آن‌ها تجربه می‌کرد.

پولس برای غلاطیان چه هدفی در ذهن داشت؟ او انتظار داشت که از تمام زحماتش به جای ایشان، چه نتیجه‌ای بگیرد؟ غلاطیان باب ۴ آیه ۱۹.

پولس که در ابتدا غلاطیان را به این صورت که در رحم مادر شکل گرفته بودند، توصیف نمود، اکنون از آن‌ها گویی که خود مادرانی باردار هستند، سخن می‌گوید. واژه ترجمه شده به صورت «شکل‌گیری» ترجمه شده است، از نظر پزشکی برای اشاره به رشد جنین استفاده می‌شد. پولس از طریق این استعاره، مفهوم از مسیحی بودن را هم از نظر فردی و هم از نظر جمعی توصیف می‌کند. پیرو مسیح بودن چیزی بیش از اقرار به ایمان می‌باشد که شامل یک دگرگونی بنیادی برای شبیه شدن به مسیح است. پولس «در پی چند تغییر جزئی در غلاطیان نبود، بلکه بدنال تحولی بود که وقتی آنها را می‌بیند»

گوئی که مسیح را دیده است.» - لئون موریس، نگارشی در باب غلاطیان که از مرجع زیر اقتباس شده است.

Leon Morris, Galatians (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1996), p. 142

شما به چه روش‌هایی شخصیت مسیح را آشکار شده در زندگیتان دیده‌اید؟ در چه زمینه‌هایی همچنان به رشد زیادی نیاز دارید؟

۲۱ اوت

دوشنبه

چالش در پیش رو

اول قرن‌تین باب ۱۱ آیه ۱؛ فیلیپیان باب ۳ آیه ۱۷؛ دوم تسالونیکیان باب ۳ آیات ۷ تا ۹ و اعمال رسولان باب ۲۶ آیات ۲۸ و ۲۹ را بخوانید. پولس در آن‌جا چه چیزی می‌گوید که در غلاطیان باب ۴ آیه ۱۲ منعکس شده است؟ ما باید چگونه منظور او را متوجه بشویم؟

پولس چندین بار در نامه‌هایش، مسیحیان را به تقلید از رفتار خود تشویق می‌کند. پولس در هر موقعیتی، خود را به عنوان الگوی معتبر که ایمانداران باید از آن پیروی کنند، ارائه می‌دهد. در دوم تسالونیکیان باب ۳ آیات ۷ تا ۹، پولس خود را به عنوان یک نمونه از آنگونه که ایمانداران اهل تسالونیک می‌بایست کار کنند تا مخارج زندگی خود را بدست آورند و بارشان بر دوش دیگران نباشند، عرضه می‌دارد. پولس در اول قرن‌تین باب ۱۱ آیه ۱، اهالی کلیسای قرنتس را فرا می‌خواند که در اولویت قرار دادن رفاه دیگران را از او تقلید کنند. نگرانی پولس در مورد غلاطیان تا حدودی متفاوت به نظر می‌رسد.

در غلاطیان باب ۴ آیه ۱۲، پولس از غلاطیان نمی‌خواهد از وی تقلید کنند؛ در عوض، او درخواست می‌کند که آن‌ها همانگونه که او هست، «باشند» - او دربارهٔ تبدیل شدن سخن می‌گوید و نه تقلید کردن. چرا؟ مشکل در غلاطیه مانند کلیسای قرنتس، رفتاری غیر اخلاقی یا نحوهٔ زندگی کفرآمیز نبود. مشکل در غلاطیه ریشه در اساس مسیحیت داشت. بیشتر در مورد «بودن» بود تا «تقلید و رفتار». پولس نمی‌گفت که مانند من رفتار کنید، بلکه آنگونه که من هستم، باشید. اصطلاح دقیق در غلاطیان باب ۴ آیه ۱۲ در درخواست پولس از هیروودیس اغریپاس دوم در اعمال رسولان باب ۲۶ آیه ۲۹ پدیدار می‌شود، جایی که او می‌نویسد، «دیر یا زود از خدا می‌خواهم که نه فقط شما بلکه تمام کسانی که در اینجا حاضرند مانند من مسیحی بشوند اما نه مسیحی زندانی!» (تأکید واقع شده). به عبارت دیگر، پولس به تجربهٔ خود به عنوان یک فرد مسیحی اشاره می‌کند، پایه و

اساسی که تنها بر مسیح استوار است، ایمانی که فقط به آنچه مسیح برای ما انجام داده است و نه اعمال شریعت اعتماد دارد. غلاطیان به جای هویتشان در مسیح، برای رفتار یا کردارشان ارزش بیشتری قائل بودند.

اگرچه پولس به طور خاص نمی گوید که می خواهد غلاطیان چگونه مانند وی بشوند، در شرایط محیطی آن موقعیت در غلطیه نشان می دهد که این یک بیان کلی نبود که تمام جنبه ها و جزئیات زندگی اش را پوشش دهد. از آنجایی که نگرانی پولس از (تمرکز شریعت بر دین) در کلیسای غلطیه بود، مع الوصف بطور حتم پولس محبت، خوشی، آزادی و اطمینان از نجات شگفت انگیزی را که در عیسی مسیح یافته بود در خاطر داشت. در پرتو فضیلت شناخت خداوند عیسی مسیح، پولس آموخته بود که هر چیز دیگری را بی ارزش تلقی کند (فیلیپیان باب ۳ آیات ۵ تا ۹) - و مشتاق بود که غلاطیان نیز چنین چیزی را تجربه کنند.

آیا (غیر از عیسی) کسی را می شناسید که الگوی خوبی برای شما باشد؟ اگر چنین است، صفتهای آن فرد چه هستند که شما آن ها را بسیار مثال زدنی می یابید و شما چگونه می توانید آن صفات را به شکل بهتر در زندگی تان نمایان سازید؟

۲۲ اوت

سه شنبه

من همانند شما شده ام

اول قرنطیان باب ۹ آیات ۱۹ تا ۲۳ را بخوانید. پولس در این آیات چه چیزی می گوید که می تواند به درک بهتر ما از منظورش در قسمت بعدی غلاطیان باب ۴ آیه ۱۲، کمک کند؟ (اعمال رسولان باب ۱۷ آیات ۱۶ تا ۳۴، اول قرنطیان باب ۸ آیات ۸ تا ۱۳ و غلاطیان باب ۲ آیات ۱۱ تا ۱۴ را نیز ببینید.)

غلاطیان باب ۴ آیه ۱۲ ممکن است کمی گیج کننده به نظر برسد. چرا غلاطیان باید مانند پولس بشوند، اگر او پیش از آن شبیه به ایشان شده بود؟ همانطور که در مطالعه دیروز دیدیم، پولس می خواست که آن ها در ایمان و اطمینان کاملش در مسیح برای نجات مانند او بشوند. نظر او درباره آن ها مانند آن ها شدن، یادآوری از این نکته بود که او با وجود یهودی بودن، به یک غیر یهودی «بدون شریعت» تبدیل شده بود تا بتواند در میان غیر یهودیان انجیل را بشارت بدهد. در واقع، بر طبق اول قرنطیان باب ۹ آیات ۱۹ تا ۲۳، اگرچه انجیل یکسان ماند، اما روش پولس با توجه به مردمی که بشارت می داد، تغییر می کرد.

«پولس پیشگام آنچیزی است که امروزه از آن بعنوان «انطباق مفاهیم با شرایط زمانی و محیطی» یا «تطبیق یا به روز کردن بافت اجتماعی قدیم با جدید» یاد میکنیم. یعنی ضرورت ارائه انجیل به سبک و سیاقی که مجموعه مفاهیم شرایط محیطی مردم را با کسانی که مورد خطاب قرار گرفته اند در ارتباط بگذارد- تیموتی جورج، در باب غلاطیان که از مرجع زیر اقتباس شده است.

Timothy George, The New American Commentary: Galatians (Nashville, Tenn.:Broadman & Holman Publishers, 1994), p. 321

نظریات شخصی پولس در اول قرن‌تین باب ۹ آیه ۲۱ نشان می‌دهد که او باور داشت که محدودیت‌هایی وجود داشت مبنی بر اینکه فرد تا چه حد میتواند در به روز کردن یا تطبیق دادن انجیل با شرایط جدید به پیش برود. برای مثال، او اشاره می‌کند که اگر چه افراد آزاد هستند که روشهای گوناگونی را برای بشارت دادن به یهودیان و غیر یهودیان اتخاذ کنند ولی این آزادی شامل حق داشتن زندگی بدون احکام می‌گردد، زیرا مسیحیان تحت «شریعت و احکام مسیح» هستند.

اگرچه انطباق مفاهیم با شرایط زمانی و محیطی همیشه آسان نیست، «تا آنجایی که قادر باشیم تا قلب انجیل را از پیله فرهنگی آن جدا سازیم، به روز کردن و انطباق پیام مسیح بدون لطمه زدن به محتوا و مفاد اصلی آن، ما نیز باید از مقلدان پولس بشویم.» - تیموتی جورج، در باب غلاطیان که از مرجع زیر اقتباس شده است.

Timothy George, Galatians, pp. 321, 322

کوتاه آمدن از اصول و سازش کردن بسیار آسان است، اینطور نیست؟ گاهی وقتی کسی مدت بیشتری مسیحی است، این سازش آسان تر می‌شود. چرا اینگونه است؟ با صداقت به خود بنگرید. چه میزان سازش بی صدا وارد زندگی شما شده است و شما به چه روش‌هایی آن را توجیه کرده‌اید؟ چگونه می‌توانید در مواقع لزوم، شرایط را برعکس کنید؟

۲۳ اوت

چهارشنبه

آنزمان و ایام ما

رابطه پولس با ایمانداران غلاطیه همیشه به اندازه زمان کنونی دشوار و سرد نبوده است. در واقع، وقتی که پولس بر زمانی که برای بار اول انجیل را در غلاطیه موعظه کرد تاکید گذارد او با عباراتی درخشان و پر احساس گفت که آنها چقدر با او با خوشروئی رفتار کرده اند. بعد چه اتفاقی افتاد؟

چه اتفاقی به نظر می‌رسد که پولس را به موعظه انجیل در غلاطیه رهنمود کرده باشد؟ غلاطیان باب ۴ آیه ۱۳.

ظاهراً این قصد ابتدایی پولس نبوده است که انجیل را در غلاطیه موعظه کند. با این وجود در زمان سفرش به نوعی بیماری مبتلا شد که او را وادار نمود تا مدتی بیشتر از آنچه انتظارش را داشت در غلاطیه بماند و یا برای بهبودش به غلاطیه سفر کند. رمز و راز در ماهیت دقیق بیماری پولس بود. برخی گفته‌اند که به مالاریا دچار شده بود؛ بعضی دیگر (بر اساس اشاره پولس به تمایل غلاطیان به بیرون آوردن چشمانشان و دادن آن‌ها به وی) گفته‌اند که احتمالاً نوعی بیماری چشمی بوده است. بیماری او همچنین ممکن است به «خاری در بدن» که او در دوم قرن‌تین دوم باب ۱۲ آیات ۷ تا ۹ به آن اشاره می‌کند، ارتباط داشته است.

هر چه که پولس از آن رنج می‌کشید، او به ما می‌گوید که چنان ناخوشایند بود که به یک آزمایش برای غلاطیان تبدیل شد. در جهانی که بیماری اغلب نمادی از نارضایتی الهی بود (یوحنا باب ۹ آیات ۱ و ۲، لوقا باب ۱۳ آیات ۱ تا ۴)، بیماری پولس می‌توانست به راحتی بهانه‌ای برای غلاطیان بوجود آورد که او و پیام وی را انکار نمایند. اما آن‌ها از صمیم قلب از پولس استقبال نمودند. چرا؟ زیرا قلب‌های ایشان از موعظه صلیب (غلاطیان باب ۳ آیه ۱) و اعتقاد به روح‌القدس گرم شده بود. آن‌ها اینک چه دلیل دیگری برای تغییر رویکردشان می‌توانستند ارائه کنند؟

دلیل خدا برای روا دانستن رنج کشیدن پولس چه می‌توانست باشد؟ پولس چگونه می‌توانست به دیگران خدمت کند، وقتی با مشکلات خود دست و پنجه نرم می‌کرد؟ رومیان باب ۸ آیه ۲۸؛ دوم قرن‌تین باب ۴ آیات ۷ تا ۱۲، باب ۱۲ آیات ۷ تا ۱۰.

بیماری پولس هر چه که بود، بدون شک جدی بود و می‌توانست به راحتی بهانه‌ای برای مقصر خواندن خدا برای مشکلاتش و یا دست کشیدن از موعظه انجیل به او بدهد. پولس هیچکدام از این دو کار را انجام نداد. او به جای اینکه اجازه دهد موقعیتش او را از پا در آورد، از آن به عنوان فرصتی برای تکیه بیشتر بر فیض خدا استفاده نمود. «خدا بارها از سختی‌های زندگی همچون بیماری، فقر، حتی بلایای طبیعی و مصیبت‌های غیرقابل توضیح - به عنوان فرصتی برای نشان دادن رحمت و فیض خود و وسیله‌ای برای پیشبرد انجیل استفاده کرده است.» - تیموتی جورج، در باب غلاطیان که از مرجع زیر استفاده شده است.

Timothy George, Galatians, pp. 323, 324

چگونه می‌توانید بیاموزید که سختی‌ها و رنج‌هایتان باعث می‌شوند بیشتر بر خداوند تکیه کنید؟ (چه گزینه‌های دیگری دارید؟)

۲۴ اوت

پنجشنبه

سخن گفتن از حقیقت

غلاطیان باب ۴ آیه ۱۶ را بخوانید. پولس به چه نکات قدرتمندی در اینجا اشاره می‌کند؟ به چه روش‌هایی ممکن است خود شما چیز مشابهی را تجربه کرده باشید؟ (یوحنا باب ۳ آیه ۱۹؛ متی باب ۲۶ آیات ۶۴ و ۶۵؛ ارمیا باب ۳۶ آیات ۱۷ تا ۲۳ را نیز ببینید.)

اصطلاح «حقیقت را گفتن» اغلب از مفهوم و تواردهای ذهنی منفی برخوردار است، بویژه در زمان و عصر ما، وقتی که می‌تواند به عنوان ترفندی رک و صریح، بدون مانع و محدودیت و بدون ترحم نسبت به خصم در گفتن حقایق به دیگران، بدون در نظر گرفتن میزان ناخوشایندی یا نا مطلوبی آن‌ها، دیده شود. اگر برای نظریات پولس در غلاطیان باب ۴ آیات ۱۲ تا ۲۰ و برخی دیگر از نظریاتش در بخش‌های دیگر نامه‌اش نبود (غلاطیان باب ۶ آیات ۹ و ۱۰ را ببینید)، امکان داشت برای فردی سوء برداشت ایجاد کند که علاقه پولس به حقیقت انجیل، نسبت به هر نوع ابراز محبت برتری داشت. با این حال، همانطور که دیده‌ایم، با وجود اینکه پولس دغدغه «دانستن حقیقت انجیل» توسط غلاطیان را داشت (غلاطیان باب ۲ آیات ۵ و ۱۴ را ببینید)، این نگرانی بدلیل علاقه‌اش به آن‌ها بوجود آمد. چه کسی هست که شخصاً دردناک بودن ملامت کردن یا بی‌پرده گفتن حقایق به خود را که - به هر دلیلی مایل به شنیدن آن نیست - تجربه نکرده باشد؟ ما این کار را بدلیل توجه‌مان به آن فرد انجام می‌دهیم و نه به این دلیل که می‌خواهیم به او آسیب برسانیم، اگر چه زمان‌هایی تأثیر آنی سخنان ما آسیب و یا حتی عصبانیت و خشم علیه ما می‌باشد. ما به هر حال این کار را انجام می‌دهیم، زیرا می‌دانیم این چیزی است که آن فرد نیاز دارد بشنود، مهم نیست که تا چه حد خواهان انجام آن نمی‌باشد.

در غلاطیان باب ۴ آیات ۱۷ تا ۲۰، پولس چه چیزی درباره کسانی که مخالف با آن‌هاست، می‌گوید؟ علاوه بر نقد بینش دینی غلط آنان، او چه چیز دیگری را به چالش می‌کشد؟

در مقایسه با صراحتی که پولس در ارائه انجیل خود داشت ، ممکن است خشم غلاطیان برانگیخته شده باشد. مخالفان وی فعالانه با چرب زبانی و تملق در صدد جلب رضایت کلیسای اهالی غلاطیه بودند که این کار نه از روی مهر و محبت بلکه از روی انگیزه ها و نیات خود خواهانه ای بود که در فکر داشتند. دقیقاً روشن نیست که منظور پولس از بیان اینکه مخالفان میخواهند (در را بروی شما ببندند) چیست گرچه این مطلب شاید اشاره به تلاشی برای بستن در بروی امتیازات انجیل بود زیرا به نظر معلمین دروغین مردم ابتدا باید ختنه میشدند تا از امتیاز نجات برخوردار شوند.

به برخی از مواردی که سخنان شما با وجود حقیقی و الزامی بودن، باعث عصبانیت او نسبت به شما بشود، بیاندهشید. چه چیزی از تجربه ای که می تواند دفعتاً دیگر که نیاز به انجام کاری مشابه دارید، کمک کند، بیاموزید؟

۲۵ اوت

جمعه

تفکری فراتر: «در کلیساهای غلاطیه، خطای بی پرده جایگزین پیام انجیل می شد. مسیح، آن بنیان حقیقی ایمان که آئین ها و مراسم تشریفاتی یهود را منسوخ کرده بود، عملاً کنار گذاشته شد. پولس رسول دید که اگر ایمانداران در غلاطیه از خطرات تأثیراتی که آن ها را تهدید می کردند، نجات می یافتند، قاطع ترین اقدامات باید انجام می شد و شدیدترین هشدارها باید داده می شد.

«یک درس مهم برای تمام خدمتگزاران مسیح این است که کار خود را با شرایط کسانی که او در پی منفعت رساندن به ایشان است، تطبیق دهند. عتوفت، صبر، تصمیم گیری و ثبات به یک میزان الزامی هستند؛ اما این ها باید با تشخیصی صحیح مورد استفاده قرار بگیرند. برای روبرو شدن با گروهها با سطح فکری مختلف، تحت شرایط و موقعیت های گوناگون، حکمت و داوری روشن و مقدس برای کار از طریق روح خدا الزامی می باشد.

«پولس به کسانی که یکبار در زندگی شان با قدرت خدا آشنا شده بودند، التماس نمود که به علاقه پیشین خود نسبت به حقیقت انجیل باز گردند. او با استدلال های بی پاسخ، امتیاز آزاد بودن مردان و زنان در مسیح- کسی که از طریق فیض کفاره وی، تمام کسانی که کاملاً تسلیم بشوند، ردای عدالت وی را به تن خواهند کرد را در مقابل ایشان قرار می دهد. او این موضع را در پیش می گیرد که هر انسانی که می خواهد نجات داده شود باید تجربه شخصی واقعی در کارهای خدایی داشته باشد.

«سخنان مشتاقانه و عاجزانه رسول بی ثمر بودند. روح القدس از نیرویی عظیم بوجود آمد و بسیاری که با گام نهادن در مسیرهای عجیب، سرگردان شده بودند، به ایمان پیشین خود از انجیل باز گشتند. از این پس، آن ها در آزادی که مسیح برایشان به ارمغان آورده

بود، ثابت قدم بودند.» - الن جی. وایت، اعمال رسولان صفحات ۳۸۵ و ۳۸۶ و ۳۸۸ .

Ellen G. White, The Acts of the Apostles, pp. 385, 386, 388

سوالاتی برای بحث

۱. در مورد مسئله کلی رنج کشیدن و اینکه خدا چگونه می‌تواند از آن استفاده کند، بیشتر بیاندیشید. ما با موقعیت‌هایی که در آن‌ها به نظر می‌رسد هیچ نتیجه خوبی از رنج کشیدن حاصل نمی‌شود، چگونه برخورد می‌کنیم؟
۲. در مورد این نظریه که مسیح در ما شکل گرفته است، تعمق نمایید. این در عمل به چه معناست؟ ما چگونه می‌توانیم بدانیم که این وضعیت برای ما اتفاق می‌افتد؟ چگونه از دل‌سرد شدن در صورتیکه به سرعتی که انتظارش را داریم برایمان اتفاق نیافتد، محفوظ می‌مانیم؟

خلاصه: پولس که چندین استدلال کلامی پیچیده و دقیق آورده بود، اکنون درخواستی شخصی‌تر و احساسی‌تر از غلطیان دارد. او از آن‌ها عاجزانه تقاضا می‌کند که به اندرز او گوش فرا دهند، رابطه مثبتی که زمانی داشتند و محبت حقیقی و نگرانی که او به عنوان پدر روحانی نسبت به ایشان دارد را برایشان یادآوری می‌کند.